

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4394

гр. София, 03.08.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
закрито заседание на 03.08.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разглежда дело номер **1400** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от ГПК.

Образувано е по молба на процесуалния представител на Д. на Д. „О.” П. ЦУ на
Н.-С. за изменение на решение № 2732/10.06.2011г. по адм. дело № 1400/2011г.
по описа на АССГ в частта за разносните. Молителят твърди, че присъденото
адвокатско възнаграждение на другата страна – 16 371, 28 лв. лева, е
прекомерно завишен с оглед действителната правна и фактическа сложност на
делото по смисъла на чл. 78, ал. 5 от ГПК и иска намаляването му до
минималния или близък до минималния размер по Наредбата, издадена на
основание чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Ответникът по молбата - "Д. К." Е. в Л. не изразява становище по нейната
основателност.

Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК не се прилага служебно от съда, а само по
искане на насрещната страна, поради което, предвид липсата на възражения в
последното с.з. настоящата инстанция е определила размера на разносните с
оглед представения по делото списък.

В закона обаче не е предвиден крайният срок, до който страната може да
направи искане за намаляване на разносните поради прекомерност. Съдебната
практика вече се е ориентирала към разбирането, че това искане може да бъде
направено за първи път с въззивната жалба срещу самото решение или по реда
на чл.248 ГПК, ако това не е сторено или решението не подлежи на обжалване.

Новият ГПК не съдържа разпоредба, аналогична на чл. 70 от отменения ГПК,
поради което страната не може да атакува по инстанционен ред постановеното
решение в частта му за разносните. Тя може да поиска това единствено по пътя
на чл. 248 ГПК.

В чл. 78, ал. 5 ГПК не е предвиден краен срок, до който може да бъде повдигнато възражение относно прекомерността на разноските, а в същото време разпоредбата на чл. 248 ГПК не ограничава основанията, на които страната може да иска изменение на решението в тази му част, поради което съдът намира искането за допустимо като направено в срок и от надлежна страна.

Разгледано по същество е основателно.

Материалният интерес по делото е в размер на 63 501, 31 лв. Минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно чл. 8 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 1 720 лв. Делото не е с минимална сложност, както твърди молителят, но видно от същото не е и дело, с изключителна правна сложност, проведено в рамките на много съдебни заседания за събиране на доказателства по него, вкл. и обсъждане на експертизи, разпити на свидетели и вещи лица и т.н.

От друга страна, по делото освен приложеното пълномощно от Ликвидатора на дружеството –жалбоподател , с което упълномощава група адвокати най-общо да представляват дружеството пред органите на Н. и съдилищата, липсва договор за правна помощ за процесуално представителство конкретно по настоящото дело, в който да има и уговорено възнаграждение. Освен списъка на разноските, в който процесуалния представител на дружеството е вписал сумата от 16 318,28 лв. адвокатско възнаграждение и е заявил, че същата е платена, не са представени каквито и да било доказателства, удостоверяващи заплащането на това възнаграждение, което е и едно от изискванията за неговото присъждане. Предвид изложеното искането е основателно и следва да бъде уважено, като постановеното решение № 2732/10.06.2011г. бъде изменено в частта му по отношение на определения със същото размер на разноските и вместо определения от 16 371 лв. следва да бъде определен друг размер от 1 773 лв., включващ 53 лв. за държавна такса и 1 720 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно чл. 8 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Воден от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-ГРАД, I отделение, 7 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 2732/10.06.2011г., постановено по адм. дело № 1400/2011г. по описа на АССГ , в частта му по отношение на разноските в следния смисъл:

ОСЪЖДА Д. „О.” П. ЦУ на Н. да заплати на “Д. К.” Е./в Л./, действащо чрез Ликвидатора Т Л Х, сума в размер на 1 773 лв. /хиляда седемстотин седемдесет и три лева/ разноски по делото.

Определението може да бъде обжалвано и чрез Административен съд С.-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: